

De ce cinci stele? Pentru că Zgomotul și furia este o carte genială, aproape în întregime pentru modul în care este structurată. Știind că o întâmplare are loc în felul în care este ea percepută, Faulkner împarte romanul în patru părți, fiecare având un narator diferit. Modernismul reiese, printre altele, din împletirea a două moduri de expunere, cel la persoana întâi, bazat pe aceeași tehnică exploatată de Proust în În căutarea timpului pierdut și cel la persoana a treia, al autorului omniscient.

La bază, povestea nu este diferită de celelalte romane ale lui Faulkner, a căror acțiune are loc în același Yoknapatawpha. După războiul civil, Reconstrucția găsește marile familii aristocrate sudiste într-un declin total, cu valorile și codurile lor spulberate, încercând mai mult, sau mai degrabă mai puțin să salveze ceea ce nu a rămas decât o umbră.

Familia Compson se încadrează cu succes în aceeași categorie. Tatăl este alcoolic, mama este ipohondrică și egocentristă, fratele cel mare, Quentin, un deprimat încercând fără succes să țină familia pe linia de plutire; Caddy, obsesia fraților, rămâne însărcinată mult prea devreme, fapt care și declanșează "acțiunea" romanului; Jason, al treilea frate, este incapabil de orice sentiment de afecțiune și se remarcă prin avaritie și o ură profundă față de cei care îl înconjoară; Benjy, cel mai mic dintre frați, este bolnav mintal și castrat în timpul copilăriei; și nu în ultimul rând, Domnișoara Quentin, fiica lui Caddy, care o ia pe urmele mamei sale.

După cum spuneam, romanul este împărțit în patru părți. Prima, este "narată" de Benjy, singurul care pare să "simtă" când se petrece ceva rău, dar care din păcate nu poate exprima ceea ce simte. În a doua parte naratorul este Quentin, singurul care "vorbește" în 1910, și nu în 1928, ca restul naratorilor. În a treia parte este expusă, în același mod subiectiv percepția lui Jason asupra celor întâmplate, iar în a patra parte, autorul, prin vocea naratorului "atotcunoscător" o pune în centrul povestirii sale pe Dilsey, negresa care îi crește pe toți cei patru copii și singurul personaj în care se mai regăsesc valorile pierdute ale Sudului.

"Neajunsurile" romanului nu sunt decât două: primul ar fi acela că prima parte este puțin descurajantă, fiind scrisă din perspectiva unui bolnav mintal. Celălalt ar fi acela că dintre cei patru naratori, cel mai credibil pare a fi ultimul, și nu cei trei frați, mult prea bine "închegați" pentru a lăsa loc vreunei urme de obiectivism în expunerea lor.

Acestea sunt însă aspecte mult prea puțin importante, care nu scad în nici un fel valoarea romanului; un roman în care oricât de mult ți-ar displacea restul, oricum găsești ceva care să te impresioneze.

O recenzie de: Raluca Alexe [SURSA: BOOKBLOG.RO](http://SURSA:BOOKBLOG.RO)